YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

3 päivänä kesäkuuta 1999 *

Asiassa C-211/97,

jonka Landessozialgericht Niedersachsen (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Paula Gómez Rivero

vastaan

Bundesanstalt für Arbeit,

Saksan liittotasavallan osallistuessa asian käsittelyyn,

ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen tulkinnasta, sellaisena kuin kyseinen asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1),

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja P. Jann, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), L. Sevón ja M. Wathelet,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,

kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Gómez Rivero, edustajanaan Espanjan Hannoverissa olevan konsulaatin sosiaaliasioista vastaavan yksikön päällikkö A. Nicolás,

— Suomen hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston osastopäällikkö, suurlähettiläs Holger Rotkirch,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja P. Hillenkamp,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.7.1998 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Landessozialgericht Niedersachsen on esittänyt 22.5.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.6.1997, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen tulkinnasta, sellaisena kuin kyseinen asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1408/71).

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa valittajana on Gómez Rivero ja vastapuolena Bundesanstalt für Arbeit (liittovaltion työvoimaviranomainen, jäljempänä Bundesanstalt) ja joka koskee päätöstä, jolla Gómez Riveron oikeus saada kahta huollettavanaan olevaa lastaan koskevia perhe-etuuksia peruutettiin 1.2.1995 lukien.

Yhteisön oikeussäännöt

3 Asetuksen N:o 1408/71 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tätä asetusta sovelletaan työntekijöihin, jotka ovat tai ovat olleet yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alaisia ja jotka ovat jäsenvaltion kansalaisia tai jotka ovat valtiottomia henkilöitä tai pakolaisia, jotka asuvat jäsenvaltion alueella sekä heidän perheenjäseniinsä ja jälkeenjääneisiinsä."

4 Asetuksen N:o 1408/71 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jollei tämän asetuksen erityisistä säännöksistä muuta johdu, jäsenvaltion alueella asuvat henkilöt, joihin tätä asetusta sovelletaan, ovat jäsenvaltion lainsäädännön mukaan samojen velvoitteiden alaisia ja nauttivat samoja etuja kuin tämän valtion kansalaiset."

5 Asetuksen N:o 1408/71 II osaston, jonka otsikkona on "sovellettava lainsäädäntö", 13 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Työntekijä, johon tätä asetusta sovelletaan, on vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön alainen. Tämä lainsäädäntö määrätään tämän osaston säännösten mukaisesti.

2. Jollei 14—17 artiklasta muuta johdu:

a) jäsenvaltion alueella työssä oleva työntekijä on tämän valtion lainsäädännön alainen, vaikka hän asuu toisen jäsenvaltion alueella tai jos hänen työnantajanaan toimivan yrityksen tai yksityisen henkilön kotipaikka on toisen jäsenvaltion alueella;

— —

f) henkilö, johon jäsenvaltion lainsäädäntöä lakataan soveltamasta ilman, että toisen jäsenvaltion lainsäädäntö tulee sovellettavaksi häneen jonkin tämän kohdan edellä olevassa alakohdassa säädetyn säännön mukaisesti taikka jonkin 14—17 artiklassa säädetyn poikkeuksen tai erityissäännöksen perusteella, kuuluu sen jäsenvaltion lainsäädännön piiriin, jonka alueella hän asuu, yksinomaan tämän lainsäädännön määräysten mukaisesti."

6 Asetuksen N:o 1408/71 16 artiklassa, jonka otsikkona on "diplomaattisten tai konsuliedustustojen palveluksessa olevia henkilöitä ja Euroopan yhteisöjen avustavaa henkilökuntaa koskevat erityissäännöt", säädetään seuraavaa:

"1. Edellä 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan säännöksiä sovelletaan henkilöihin, jotka työskentelevät diplomaattisissa tai konsuliedustustoissa ja tällaisen edustuston virkamiesten henkilökohtaisina palvelijoina.

2. Kuitenkin sellaiset 1 kohdassa tarkoitetut työntekijät, jotka ovat valtuuttavan tai lähettävän jäsenvaltion kansalaisia, voivat valita, sovelletaanko heihin tämän

valtion lainsäädäntöä. Tällainen valintaoikeus voidaan uudistaa jokaisen kalenterivuoden päättyessä, eikä sillä ole takautuvaa vaikutusta.

— — "

7 Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa, sellaisena kuin kyseinen asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97 (jäljempänä asetus N:o 574/72), säädetään seuraavaa:

"2. Työntekijän, joka käyttää valintaoikeuttaan, on annettava tieto sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle laitokselle, jonka lainsäädännön soveltamisen hän on valinnut, ja annettava tästä tieto samaan aikaan työnantajalleen. Sanotun laitoksen on tarvittaessa ilmoitettava tästä edelleen kaikille saman jäsenvaltion muille laitoksille jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamien ohjeiden mukaisesti.

3. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän laitoksen, jonka lainsäädännön soveltamisen se, jonka etua asia koskee, on valinnut, on annettava hänelle todistus siitä, että hän on tämän jäsenvaltion lainsäädännön alainen sen ajan, jonka hän työskentelee kyseisen diplomaattisen tai konsuliedustuston palveluksessa tai tällaisen edustuston edustajan henkilökohtaisessa palveluksessa."

Saksan oikeus

8 Oikeudesta huollettavana olevia lapsia koskeviin perhe-etuuksiin säädettiin Saksassa 31.12.1995 saakka 31.1.1994 annetussa *Bundeskindergeldgesetz*issä

(BGBl. I, 1994, s. 169; jäljempänä BKGG). BKGG:n 1 §:ssä säädettiin seuraavaa:

"1. Tämän lain säännösten nojalla oikeus huollettavana olevaa lasta koskevaan etuuteen on — —

1. jokaisella, jonka kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka on tämän lain soveltamisalueella — —

— —

3. Ulkomaalaisella on oikeuksia tämän lain nojalla ainoastaan, jos hänellä on oleskelulupa — —."

9 Huollettavana olevia lapsia koskevia perhe-etuuksia myönnetään 1.1.1996 lukien 11.10.1995 annetun *Einkommensteuergesetz*in (tuloverolaki, BGBl. I, 1995, s. 1250) nojalla. Tämän lain 62 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Tässä laissa tarkoitettu oikeus saada huollettavana olevaa lasta koskeva etuus 63 §:ssä tarkoitetuista lapsista on jokaisella, jolla

1. on kotipaikka tai jonka vakituinen asuinpaikka on — — tässä maassa — —

— —

2. Ulkomaalaisella on oikeus saada huollettavana olevaa lasta koskeva etuus ainoastaan, jos hänellä on oleskelulupa — —."

Pääasian riita

10 Rouva Gómez Rivero ja hänen aviopuolisonsa ovat Saksassa asuvia Espanjan kansalaisia. Herra Gómez Rivero työskentelee Hannoverissa sijaitsevassa Espanjan konsulaatissa, mutta rouva Gómez Rivero ei lukuun ottamatta tekemäänsä vähäistä kotiapulaistyötä työskentele, eikä hänellä ole velvollisuutta liittyä sosiaaliturvavakuutukseen.

11 Herra Gómez Riveron päätettyä valita asetuksen N:o 1408/71 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti Espanjan sosiaaliturvalainsäädännön (jäljempänä valintaoikeuden käyttö), Bundesanstalt lakkasi 1.2.1995 lukien maksamasta rouva Gómez Riverolle hänelle aiemmin myönnettyjä, hänen kahta lastaan koskevia perhe-etuuksia.

12 Bundesanstalt katsoo, että herra Gómez Riveron käyttämällä valintaoikeudella on vaikutuksia myös tämän aviopuolisoon nähden, ja se väittää, ettei viimeksi mainittuun sovelleta enää Saksan lainsäädäntöä sen jälkeen kun tätä oikeutta on käytetty. Bundesanstaltin mukaan vaikka rouva Gómez Rivero täyttää kaikki edellytykset voidakseen saada Saksassa huollettavana olevia lapsia koskevia perhe-etuuksia, lukuun ottamatta asiaa koskevan saksalaisen lainsäädännön soveltamista koskevaa edellytystä, hänellä ei ole enää oikeutta kyseisiin perhe-etuuksiin.

13 Rouva Gómez Rivero tai hänen aviopuolisonsa eivät saa Espanjan sosiaaliturvajärjestelmän nojalla huollettavina olevia lapsia koskevia perhe-etuuksia, koska perheen tulot ylittävät ylärajan, johon asti etuuksia maksetaan.

14 Landessozialgericht Niedersachsen, jolle rouva Gómez Rivero on tehnyt valituksen Bundesanstaltin päätöksestä, katsoo, että tämän huollettavina olevia lapsia koskevat perhe-etuudet kuuluvat asetuksen N:o 1408/71 soveltamisalaan, koska näiden etuuksien on katsottava olevan kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja perhe-etuuksia. Landessozialgericht Niedersachsen katsoo lisäksi, että pääasian ratkaisu riippuu siitä, sovelletaanko perhe-etuuksia koskevaa Saksan lainsäädäntöä rouva Gómez Riveroon, mikä puolestaan riippuu siitä, onko herra Gómez Riveron käyttämällä valintaoikeudella oikeudellisia vaikutuksia hänen vaimoonsa nähden, vaikka tämä ei olisi antanut suostumustaan valintaoikeuden käyttöön.

Ennakkoratkaisukysymykset

15 Koska Landessozialgericht Niedersachsenilla oli epäselvyyttä asetuksen N:o 1408/71 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen asianmukaisesta soveltamisesta, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat kaksi ennakkoratkaisukysymystä:

"1) Onko sillä, että konsuliedustuston palveluksessa oleva henkilö päättää asetuksen N:o 1408/71 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti valita, että häneen sovelletaan lähettävän jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka kansalainen hän on, vaikutuksia myös hänen aviopuolisoonsa, joka ei ole konsuliedustuston palveluksessa ja joka on myös tämän lähettävän jäsenvaltion kansalainen,

vai

onko aviopuolisoon sovellettava lähettävän jäsenvaltion lainsäädäntöä vain silloin, jos myös tämä itse niin päättää?

2) Jos konsuliedustuston palveluksessa olevan kansalaisen päätöksellä on vaikutuksia myös hänen aviopuolisoonsa, edellyttääkö lähettävän jäsenvaltion lainsäädännön soveltamista koskeva päätös — ollakseen tehokas — myös kyseisen aviopuolison suostumusta tai muuta myötävaikutusta?"

Ensimmäinen kysymys

16 Aluksi on todettava, että henkilö voi vaatia perhe-etuutta joko palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, tai viimeksi mainitun henkilön perheenjäsenenä, taikka sillä perusteella, että hänen kotipaikkansa on kyseisessä jäsenvaltiossa, riippumatta siitä, mihin sosiaaliturvajärjestelmään hän tai hänen aviopuolisonsa tai vanhempansa kuuluu.

17 Pääasiassa on kysymyksessä huollettavana olevaa lasta koskeva perhe-etuus, joka myönnetään jokaiselle, jolla on huollettavanaan lapsi ja jolla on lupa asua Saksassa, riippumatta siitä, kuuluuko hän tai hänen aviopuolisonsa tai vanhempansa sosiaaliturvajärjestelmään.

18 Näin ollen ensimmäinen kysymys on ymmärrettävä siten, että kansallinen tuomioistuin tiedustelee, onko konsuliedustuston palveluksessa olevan henkilön

asetuksen N:o 1408/71 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti tekemän päätöksen, jolla hän on valinnut, että häneen sovelletaan lähettävän jäsenvaltion, jonka kansalainen hän on, sosiaaliturvalainsäädäntöä, vaikutuksena, että hänen aviopuolisonsa ei voi enää vaatia sosiaaliturvaetuutta, joka on taattu tälle sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa tämä asuu, riippumatta siitä kuuluuko hänen aviopuolisonsa sen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, jossa hän asuu.

19 Rouva Gómez Rivero väittää, ettei siitä, että hänen aviopuolisonsa on käyttänyt valintaoikeutta, voi seurata, että hän menettäisi oikeutensa sellaisiin perhe-etuuksiin, joita hän sai 1.1.1995 saakka, koska asetuksella N:o 1408/71 on mahdollista laajentaa niiden henkilöiden piiriä, joilla on oikeus perhe-etuuksiin, mutta ei rajoittaa sitä.

20 Suomen hallitus katsoo, että työntekijän perheenjäseniin sovellettava lainsäädäntö määräytyy yleensä sen mukaan, mitä lainsäädäntöä työntekijään sovelletaan. Näin on sen mukaan myös silloin, kun viimeksi mainittu on käyttänyt valintaoikeuttaan, eikä hänen perheenjäsenillään ole itsenäistä oikeutta valita, minkä valtion lainsäädäntöä heihin sovelletaan. Näin ollen herra Gómez Riveron päätös valita häneen sovellettavaksi lainsäädännöksi Espanjan lainsäädäntö vaikuttaa myös hänen aviopuolisoonsa.

21 Komissio katsoo puolestaan, että asetuksen N:o 1408/71 16 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke on yksi niistä asetuksen säännöksistä, joita sovelletaan ainoastaan työntekijöihin, mutta ei heidän perheenjäseniinsä. Se päättelee tästä, että sillä, että herra Gómez Rivero on käyttänyt valintaoikeuttaan, ei ole mitään oikeudellisia vaikutuksia tämän aviopuolisoon, eikä viimeksi mainitulla ole henkilökohtaisesti tässä säännöksessä tarkoitettua valintaoikeutta.

22 Heti aluksi on todettava, että asetuksen N:o 1408/71 16 artikla on erityissääntö, jolla poiketaan saman asetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetystä yleissäännöstä. Yleissäännön mukaan jäsenvaltion alueella työssä oleva työnte-

kijä on tämän valtion lainsäädännön alainen, vaikka hän asuu toisen jäsenvaltion alueella. Sitä vastoin asetuksen N:o 1408/71 16 artiklan 2 kohdasta voi olla seurauksena, että henkilöön sovelletaan muun jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädäntöä kuin sen valtion, jonka alueella hän työskentelee.

23 Asetuksen N:o 1408/71 16 artiklan sanamuodosta käy ilmi, että siinä tarkoitettu valintaoikeus kuuluu henkilöille, jotka työskentelevät diplomaattisissa tai konsuliedustustoissa ja tällaisen edustuston virkamiesten henkilökohtaisille palvelijoille. Tässä artiklassa tai asetuksen N:o 574/72 13 artiklassa ei mainita mitään heidän perheenjäsenistään.

24 Sillä, käyttääkö diplomaattisessa tai konsuliedustustossa työskentelevä henkilö oikeuttaan valita lähettävän valtion lainsäädäntö, on kuitenkin välittömiä vaikutuksia niiden oikeuksien laajuuteen, joita perheenjäsenet voivat saada tässä ominaisuudessaan työntekijän sosiaaliturvasta; nämä vaikutukset vaihtelevat sen mukaan, kuuluuko viimeksi mainittu lähettävän jäsenvaltion vai sen jäsenvaltion lainsäädännön piiriin, johon työntekijä on lähetetty.

25 Valintaoikeuden käytöstä ei kuitenkaan voi olla seurauksena, että työntekijän perheenjäsenet menettävät sellaisia sosiaaliturvaetuuksia, jotka on taattu heille sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa he asuvat, riippumatta siitä, kuuluuko työntekijä itse sen sosiaaliturvajärjestelmään.

26 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa 7/75, F:n puolisot, 17.6.1975 antamassaan tuomiossa (Kok. 1975, s. 679, 16 kohta), asetuksen N:o 1408/71 2 artiklan 1 kohdasta, jossa määritellään asetuksen henkilöllinen soveltamisala, luettuna yhdessä saman asetuksen 3 artiklan 1 kohdan kanssa, jossa vahvistetaan yhdenvertaista kohtelua koskeva perusperiaate, käy ilmi, että työntekijän perheenjäsenet, jotka eivät harjoita eivätkä ole koskaan harjoittaneet II osastossa mainittua palkattua työtä eivätkä itsenäistä ammattia, on hyväksyttävä sen jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädännön piiriin, jossa he asuvat, samoin edellytyksin kuin jäsenvaltion omat kansalaiset.

27 Lisäksi jos työntekijän perheenjäsen itse työskentelee jäsenvaltion alueella, hän kuuluu asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla tämän valtion lainsäädännön piiriin.

28 Jos osoittautuisi, että sekä valintaoikeutta käyttänyt työntekijä että tämän aviopuoliso voivat vaatia samalta ajalta samaa perheenjäsentä koskevia perhe-etuuksia, toinen puolisoista kyseisen valintaoikeuden nojalla ja asetuksen 73 artiklassa säädetyin edellytyksin siinä jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, ja toinen puolisoista sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, jossa hän asuu, tällaisessa tilanteessa olisi sovellettava etuuksien päällekkäisyyden estämistä koskevia sääntöjä.

29 Asetuksen N:o 574/92 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään muun muassa, että oikeutta sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan maksettaviin perhe-etuuksiin tai perheavustuksiin, jossa näitä etuuksia tai avustuksia koskevan oikeuden saavuttaminen ei edellytä vakuutusta, työskentelyä tai itsenäistä ammatinharjoittamista, rajoitetaan, jos samalta ajalta maksetaan samaa perheenjäsentä koskevia etuuksia asetuksen N:o 1408/71 73 artiklan mukaisesti, näiden etuuksien määrällä.

30 Ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että konsuliedustuston palveluksessa olevan henkilön asetuksen N:o 1408/71 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti tekemän päätöksen, jolla hän on valinnut, että häneen sovelletaan lähettävän jäsenvaltion, jonka kansalainen hän on, sosiaaliturvalainsäädäntöä, vaikutuksena ei ole, ettei hänen aviopuolisonsa voi enää vaatia sosiaaliturvaetuutta, joka on taattu tälle sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa tämä asuu, riippumatta siitä, mihin sosiaaliturvajärjestelmään hänen aviopuolisonsa kuuluu.

Toinen kysymys

31 Ottaen huomioon ensimmäiseen kysymykseen annetun vastauksen, toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

32 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Suomen hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Landessozialgericht Niedersachsenin 22.5.1997 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Konsuliedustuston palveluksessa olevan henkilön sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 16 artiklan 2 kohdan ensim-

mäisen virkkeen mukaisesti tekemän päätöksen, jolla hän on valinnut, että häneen sovelletaan lähettävän jäsenvaltion, jonka kansalainen hän on, sosiaaliturvalainsäädäntöä, vaikutuksena ei ole, ettei hänen aviopuolisonsa voi enää vaatia sosiaaliturvaetuutta, joka on taattu tälle sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa tämä asuu, riippumatta siitä, mihin sosiaaliturvajärjestelmään hänen aviopuolisonsa kuuluu.

Jann Gulmann Edward

Sevón Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 3 päivänä kesäkuuta 1999.

R. Grass

kirjaaja

J.-P. Puissochet

viidennen jaoston puheenjohtaja